ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ – Ήχος πλ.α΄. Εωθινόν Γ΄.

Η σημερινή Κυριακή μάς καλεί να αναλογιστούμε τη σχέση μας με τον Θεό και τον τρόπο με τον οποίο ανταποκρινόμαστε στην αγάπη και στην πρόσκλησή Του. Ο Απόστολος Παύλος παρουσιάζει τον Θεό ως Εκείνον που μας στερεώνει στον Χριστό και χαρίζει στις καρδιές μας το Άγιο Πνεύμα, ενώ συγχρόνως φανερώνει ότι η αληθινή ποιμαντική διακονία δεν ασκείται με εξουσία, αλλά με αγάπη, πόνο και ενδιαφέρον για τη χαρά του άλλου. Στο Ευαγγέλιο, με την παραβολή των βασιλικών γάμων, ο Χριστός μάς υπενθυμίζει ότι όλοι είμαστε προσκεκλημένοι στη Βασιλεία του Θεού, όμως η πρόσκληση αυτή ζητά τη δική μας ελεύθερη και ουσιαστική ανταπόκριση.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Προς Κορινθίους Β΄ 1, 21-24 · 2, 1-4)

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός· ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχήν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἦλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἑστήκατε. Ἔκρινα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστιν ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔχω ἀφ᾽ ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστιν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Αδελφοί, εκείνος που στερεώνει κι εμάς μαζί με εσάς στον Χριστό και μας έχρισε είναι ο Θεός. Αυτός είναι που μας σφράγισε και έδωσε μέσα στις καρδιές μας το Άγιο Πνεύμα ως εγγύηση των αγαθών που μας έχει υποσχεθεί. Εγώ, λοιπόν, επικαλούμαι τον Θεό ως μάρτυρα της ψυχής μου ότι, επειδή ήθελα να σας λυπηθώ και να σας προφυλάξω από μεγαλύτερη στενοχώρια, δεν ήρθα ξανά στην Κόρινθο. Όχι γιατί θέλουμε να εξουσιάζουμε την πίστη σας, αλλά γιατί είμαστε συνεργοί στη χαρά σας· άλλωστε, εσείς στέκεστε σταθεροί χάρη στην πίστη. Αποφάσισα, λοιπόν, μέσα μου να μην έρθω πάλι κοντά σας προκαλώντας σας λύπη. Γιατί, αν εγώ σας λυπώ, τότε ποιος θα είναι εκείνος που θα μου δώσει χαρά, αν όχι αυτός που εγώ έχω λυπήσει; Γι᾽ αυτό ακριβώς σας έγραψα, ώστε, όταν έρθω, να μη δοκιμάσω λύπη από εκείνους για τους οποίους θα έπρεπε να χαίρομαι. Έχω εμπιστοσύνη σε όλους σας ότι η δική μου χαρά είναι χαρά και όλων σας. ιατί σας έγραψα μέσα από μεγάλη θλίψη και αγωνία της καρδιάς μου και με πολλά δάκρυα, όχι για να σας λυπήσω, αλλά για να γνωρίσετε πόσο μεγάλη και ξεχωριστή είναι η αγάπη που έχω για σας.

Β. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ματθ. 22, 2-14)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Καὶ ἀπέστειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς γάμους, καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. Πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους δούλους λέγων· Εἴπατε τοῖς κεκλημένοις· Ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα, οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλθον, ὃς μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν, ὃς δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ·οἱ δὲ λοιποὶ κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ ὕβρισαν καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ὠργίσθη, καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἕτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κεκλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι·πορεύεσθε οὖν ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὕρητε καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι εἰς τὰς ὁδοὺς συνήγαγον πάντας ὅσους εὗρον, πονηρούς τε καὶ ἀγαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμένους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἔνδυμα γάμου·καὶ λέγει αὐτῷ· Ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; Ὁ δὲ ἐφιμώθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Είπε ο Κύριος αυτή την παραβολή: Η Βασιλεία των Ουρανών μοιάζει με έναν βασιλιά, ο οποίος έκανε γάμους για τον γιο του. Έστειλε λοιπόν τους δούλους του να καλέσουν στους γάμους εκείνους που ήταν προσκεκλημένοι, αλλά αυτοί δεν ήθελαν να έρθουν. Έστειλε ξανά άλλους δούλους λέγοντας: «Πείτε στους προσκεκλημένους: Το γεύμα μου είναι έτοιμο· οι ταύροι μου και τα καλοθρεμμένα ζώα έχουν σφαχτεί και όλα είναι έτοιμα. Ελάτε στους γάμους». Εκείνοι όμως αδιαφόρησαν και έφυγαν· ο ένας πήγε στο χωράφι του και ο άλλος στην εμπορική του εργασία. Οι υπόλοιποι συνέλαβαν τους δούλους του, τους κακοποίησαν και τους σκότωσαν. Όταν το άκουσε ο βασιλιάς, οργίστηκε· έστειλε τα στρατεύματά του, εξολόθρευσε εκείνους τους φονιάδες και έκαψε την πόλη τους. Τότε είπε στους δούλους του: «Ο γάμος είναι έτοιμος, αλλά οι προσκεκλημένοι δεν αποδείχθηκαν άξιοι. Πηγαίνετε λοιπόν στα σταυροδρόμια και όσους βρείτε καλέστε τους στους γάμους». Οι δούλοι εκείνοι βγήκαν στους δρόμους και συγκέντρωσαν όλους όσους βρήκαν, κακούς και καλούς· και γέμισε η αίθουσα του γάμου από εκείνους που κάθισαν στο τραπέζι. Όταν όμως μπήκε ο βασιλιάς για να δει τους καλεσμένους, είδε εκεί έναν άνθρωπο που δεν φορούσε ένδυμα γάμου. Και του είπε: «Φίλε, πώς μπήκες εδώ χωρίς να έχεις ένδυμα γάμου;» Εκείνος δεν είχε τίποτε να απαντήσει. Τότε ο βασιλιάς είπε στους υπηρέτες: «Δέστε του τα χέρια και τα πόδια, πάρτε τον και βγάλτε τον έξω, στο βαθύ σκοτάδι· εκεί θα υπάρχει κλάμα και τρίξιμο των δοντιών». Γιατί πολλοί είναι οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί.

Σύντομο μήνυμα: «Ο θεός καλεί όλους μας στο μεγάλο δείπνο της Βασιλείας Του, χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς. Δεν αρκεί όμως μόνο να ακούσουμε την πρόσκλησή Του· χρειάζεται να ανταποκριθούμε με ολόκληρη τη ζωή μας και να φορέσουμε το «ένδυμα του γάμου», το ένδυμα της πίστεως, της μετανοίας και της αγάπης. Η χάρη του θεού μάς προσφέρεται απλόχερα, αλλά ζητά από εμάς μια καρδιά πρόθυμη να μεταμορφωθεί και να ζήσει αληθινά κοντά στον Χριστό!»